

Co-funded by
the European Union

CULPEER digital

Културното взаимно обучение минава онлайн – Дигитално обучение в
глобалното образование за възрастни и младежи чрез изкуство и
творчество

Erasmus+ KA220-ADU

Насоки за интегриране и имплементиране на концепциите на CULPEER digital

CULPEER digital - Cultural Peer-Learning goes Online - Digital Learning in Global Adult and Youth Education by Art and Creativity ©2022-2024 by Andrea Anzanello, Teresa Krohn, Carlo Tiedge, Eva Karakatsani, Ivana Tsvetkova, Iwona Frydryszak, Manca Šetinc Vernik, Michal Patyna, Rene Alimisi, Zornitsa Staneva е лицензиран по CC BY - SA 4.0.
За да разгледате лиценза, посетете <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

Съдържание

1. Въведение в проекта и неговите насоки	3
2. Дидактическа концепция и основа	4
3. Преглед на дигиталната концепция и онлайн формати	7
4. Преглед на страните партньори	10
5. Новите роли на учителите	12.
6. Инструкции за използване на платформата и обучителният онлайн курс.	14
7. Заключение	17

1. Въведение в проекта и неговите насоки

Тези насоки ще ви запознаят с дигиталната концепция CULPEER и ще ви подготвят за курса за електронно обучение и прилагането на дигиталния подход CULPEER.

Проектът CULPEER digital се фокусира върху подходите за културно обучение между връстници като дигитални педагогически методи: съвместни дейности за виртуален обмен с културни групи от Глобалния юг за глобално образование. С проекта искаме да се обърнем към следните три целеви групи:

Първата целева група са учители, обучители, социални работници и служители, част от образователните институции, които работят в образованието на възрастни и младежи, особено тези, които работят с обучаеми в по-непривилегировано положение. Втората целева група се състои от хора, работещи в пресата и както в масовите, така и в социалните медии, които могат да популяризират дигиталния подход на CULPEER и неговите инструменти. И накрая, третата целева група са възрастните и младежите, които ще бъдат достигнати индиректно чрез обучени учители, обучители и персонал на образователните институции, както и чрез социалните медии и лицата, работещи в сферата. Въпреки че представените насоки могат да представляват интерес за всеки, трябва да се отбележи, че те са насочени главно към нашата първа целева група

CULPEER е съкращението от CULTural PEER-learning. Взаимното обучение от връстници е процес, при който всеки тип обучаеми в група от връстници се учат един от друг. Този подход може да бъде идеално приложен към всички възрастови групи и пренесен в широк спектър от различни образователни ситуации.

Подходът за културно обучение от връстници (ПКОВ) съчетава културното обучение с подхода за учене от връстници и води началото си от KinderKulturKarawane (Културен керван за деца) от Хамбург, Германия. Повече от 20 години концепцията за културен обмен между връстници от Глобалния Север и Глобалния Юг успешно се прилага в множество европейски страни партньори. Поради пандемията от Коронавирус бяха разработени първите идеи за прехвърляне на тези методи в дигитални формати. CULPEER digital представя разнообразна гама от новосъздадени цифрови инструменти за внедряване на ПКОВ в образованието на възрастни и младежи.

Проектът отчита необходимостта от алтернативни източници и методи за обучение, както и въпроса за устойчивостта. Културният обмен в един глобализиран свят може да изглежда лесен, но въздействието върху планетата по отношение на пътуванията не трябва да се подценява. Освен това, с този проект и разработените ресурси, методи и платформа, партньорството има за цел да предостави възможност за горепосоченото, без да е необходимо да се пътува, като се има предвид, че много нямат способността или финансите да го направят.

В рамките на тези насоки ще се запознаете с дидактическата концепция за взаимно обучение от връстници, историята зад ПКОВ, дигитализацията на метода и новата роля на учителя/обучителя. Освен това, този документ предоставя преглед на дейностите и проектите за взаимно обучение в страните партньори, които показват ползите от подхода. Насоките също ще ви покажат как да използвате както онлайн платформата, така и курса за електронно обучение, разработени като част от проекта.

2. Дидактическа концепция и основа

Взаимното обучение от връстници се случва, когато „обучаемите се учат един от друг както по формален, така и по неформален начин“. Акцентът е върху учебния процес, включително емоционалната подкрепа, която обучаемите си предлагат един на друг, както и самите учебни задачи. При стандартното обучение, ролите на обучаващ и обучаем са фиксирани, докато при обучението от връстници те са или недефинирани, или могат да се променят по време на учебния процес. Персоналът може да участва активно като групови фасилитатори или може просто да инициира дейности, насочени към учениците, като семинари или партньорства за обучение.

Придобиването на знания чрез взаимно обучение се осъществява чрез насърчаване на сътрудничество и работа в екип, тъй като обучаемите са тези, които трябва да отговорят на определен проблем без намесата на учител или обучител. Разбира се, ако е наличен обучител, той/тя може да проследи процеса и да помогне на обучаемите в движение, ако последните имат нужда от това. В този процес всеки обучаем играе както ролята на получател, така и ролята на доставчик на знания. Всички обучаеми работят заедно с цел намиране на решение на даден проблем или постигане на определен резултат. Това изисква уменията, които отделните членове на групата са придобили преди или по време на работата в екип, трябва да бъдат споделени между всички съотборници, за да се постигнат поставените цели, поради което се нарича още „хоризонтално“ обучение.

Всъщност обучението от връстници произхожда от Харвардския университет. Изложено е от физика и професор Ерик Мазур. Той е бил свидетел, че учениците му успяват да решат успешно проблем, но не успяват да разберат концепцията. Проф. Мазур започва да развива идеята през 1991 г. и първоначално използва подхода само за обяснение на доста кратки концепции. Обучението от връстници постепенно се развива и сега е един от най-ефективните методи на обучение, използвани както във формалното, така и в неформалното образование.

Една от ключовите точки на взаимното обучение от връстници е способността му да създава ефективни концептуални въпроси, които осигуряват перфектна ориентация за обучаемия. Според проф. Мазур, за да се постигне това, въпросите трябва да бъдат организирани около едно понятие в даден момент.

За по-нататъшно задълбочаване на разбирането на този метод трябва да се вземат предвид няколко различни аспекта.

2.1. Аспекти на взаимното обучение

Връстници и принцип на подобие

Отново, основният принцип на взаимното обучение е, че знанията се предават между „връстници“, т.е. между хора, които са сходни по възраст, статус и проблеми: това ги прави, в очите на обучаемия, сигурни и надеждни събеседници, достойни за уважение. Следователно, първата стъпка в един проект за обучение от връстници е именно да се идентифицират тези

връстници, т.е. тези връстници, които нямат ролята на учители спрямо своите връстници, а на обучители, хора, с които да участват в активен обмен на идеи и преживявания.

Работната група

Силата на обучителите на връстници е, че те използват комуникация с връстници, т.е. същият език като реципиентите, който може да бъде перфектно разбран и приет. В рамките на групата, връстниците са агенти на промяната и въпреки че са главните герои в действието за предаване на знания, те не установяват йерархична връзка с другите ученици, те не съдят, не изнасят лекции: те остават на същото ниво.

Учене чрез правене

Друга характеристика на ученето от връстници е учене чрез правене: различни научни изследвания показват, че най-добрата техника за постигане на задълбочено разбиране на сложни теми и концепции е именно тази на „правене“ – чрез работа и действия. Поради това, връстниците са призовани да помагат и подкрепят останалите по време на семинари или групови дейности, организирани от преподаватели като фасилитатори.

Тази система за трансфер на знания има няколко предимства за връстниците. Подобрява самочувствието им, предизвиква ги и подобрява техните междуличностни и комуникационни умения. Те усвояват концепции по-лесно в работна среда, в която се чувстват комфортно, без оценки или преценки, а също така развиват умения и ресурси. Освен това, обучението на връстници, именно защото насърчава взаимното уважение, доверие и сътрудничество между тях, трябва да се счита и за система за превенция на негативни явления като тормоза.

Оценяване

Това, което е важно, когато става въпрос за оценка на процеса на взаимно обучение от връстници, е действието за насочване към важни образователни резултати. Състои се в процес за подпомагане на учащите при постигането на конкретни резултати от обучението, които могат да бъдат преследвани по други начини, но може да се използва за адресиране на цели на курса, които не са лесно разработени по друг начин. Те включват както специфични за курса цели, като тези, свързани с професионална работа в екип, така и по-широки цели за учене през целия живот. Ако тези резултати са важни, оценката трябва да отразява това.

Също така е от основно значение да се цени взаимното обучение. Наличието на официална оценка често се разглежда като индикатор за важност. Ако нещо не е оценено, то може да се види от ученици и служители да бъде с по-малко значение от тези аспекти на курса, които се оценяват. Следователно, вниманието на обучаемите е насочено към онези цели на курса, които имат оценки пред други, които нямат. Тъй като взаимното обучение от връстници преди това не е било високо ценено във формалните курсове, оценяването може да бъде начин за посочване на промяната на важността.

И накрая, всеки ангажимент трябва да бъде признат. Оценяването може да действа като форма на академична валута, осигуряваща компенсация за допълнителните усилия, които могат да бъдат включени в предприемането на този вид обучение. То често се въвежда в курсове, за да се насърчи преследването на по-широк набор от резултати от обучението, отколкото се случва иначе, като тези, обсъдени по-горе. Ако от обучаемите се очаква да положат повече усилия в даден курс чрез отдадеността си в дейности за взаимно обучение, тогава може да е необходимо това усилие да бъде признато чрез пропорционална промяна на фокуса на оценката.

Някои от предимствата на взаимното обучение от връстници в сравнение с традиционното обучение с учител са:

- то е по-интерактивно, което подпомага процеса на запазване на информация.
- Насърчава иновациите и креативността, тъй като процесът не е строг и е доста гъвкав
- Множество гледни точки се споделят, обсъждат и вземат под внимание
- Фактът, че обучаемият иска да подпомогне групата връстници и да помогне за постигането на общия проект/задача, би гарантирал задълбочено и внимателно обмисляне от негова/нейна страна, така че обратната връзка, която предоставя, да бъде възможно най-подробна.
- Обратната връзка от останалите връстници е едно от най-големите предимства на метода, тъй като тази обратна връзка е доста персонализирана, по-малко смущаваща и в същото време съобразена с работната среда на групата.

2.2. Библиография

Boracci, C. (2017), „Обучение от връстници или обучение от връстници: какво е и как работи“, Lifegate, достъпно на: <https://www.lifegate.it/peer-learning>

Дейвид Буд, Рут Кoen и Джейн Сампсън (1999): Обучение от връстници и оценяване, Оценяване и оценяване във висшето образование, 24:4, 413-426

Souci, N. (2021) „Значението на обучението от връстници“, Challenge Me, както се вижда на: <https://challengeme.online/peer-learning-2/>

Персонал на TeachThought (2019), Дефиницията на обучението от връстници: Извадка от съществуващи изследвания, достъпно на: <https://www.teachthought.com/pedagogy/peer-teaching-definition/>

3. Преглед на дигиталната концепция и онлайн формати за ПКОВ

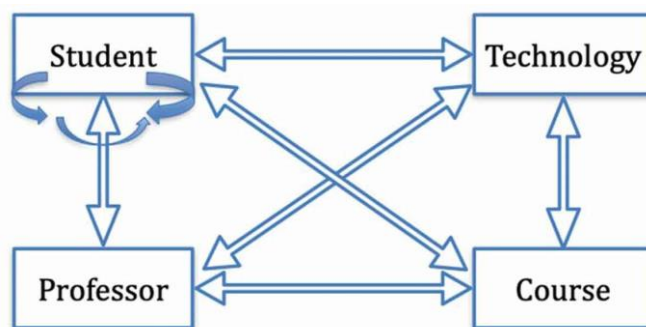
3.1. Дигитално взаимно обучение от връстници

Повсеместното разпространение на информационните технологии е повлияло на почти всички аспекти от живота ни: начина, по който работим, живеем, забавляваме се, взаимодействаме с другите, обработваме, анализираме и споделяме информация. Електронната еволюция или електронната революция стана свидетел на имейлите, електронната работа (дистанционна работа), електронната търговия, електронното правителство, а сега и електронното образование. Дигиталното образование или онлайн образованието променя начина, по който подхождаме към преподаването и ученето. Промените в моделите за предоставяне на образование бяха дълбоки и предизвикаха огромен интерес сред изследователи, преподаватели, администратори, политици, издатели и бизнеса.

Здравната криза промени драматично образованието и наложи преподавателите и студентите внезапно да преминат към онлайн обучение. Преди пандемията имаше само няколко университета, които напълно възприеха и използваша стратегически онлайн обучението.

На микро ниво има четири фактора, които взаимодействат помежду си:

- Технологии
- Студенти
- Курсове
- Професори/учители/възпитатели

Както е показано на изображението по-горе, тези четири фактора работят за постигане на желаните резултати от обучението.

За учениците, подфакторите включват мотивация, култура, стил на учене и ниво на дигитални умения. За професорите, компонентните фактори включват, но не се ограничават до, роля или начин на преподаване (когнитивен, емоционален, управленски) и ниво на ИТ умения. Факторите на курса обикновено включват дисциплина, професионално обучение срещу хуманитарните науки, физика срещу социални науки; и резултати от обучението, използвайки може би добре известната таксономия на Блум. Технологичните характеристики, които могат да бъдат взети предвид, са използваната платформа и възприеманата полезност, както и възприеманата лекота на използване.

В онлайн обучението, взаимодействието между обучаемите обикновено се улеснява с асинхронна дискуссионна дъска, която е под надзора на преподавателя. Това е наречено Връстник-до връстник (P2P) обучение, което беше обсъдено надълго и нашироко. Във физическото пространство, учениците се събират и работят по проект или задача на едно и също място чрез дискусии и съвместни усилия.

Уеб технологиите вече са важен двигател към иновациите в обучението от връстници. Чрез уеб технологията е много малко вероятно, ако не и невъзможно, учител да взаимодейства индивидуално с голям брой ученици. Когато се опита, става безнадеждно отнемашо време в сравнение с такова индивидуално взаимодействие при преподаване лице в лице. Преподавателите имат работно време като част от присъственото обучение и това също може да ги държи изключително заети. Обучаващите се обаче предпочитат да взаимодействат чрез мрежата.

Първият въпрос, който трябва да се зададе, когато става въпрос за дигитално обучение от връстници, е как могат да се възползват дейностите за съвместно обучение от използването на технологии?

Първата стъпка може да бъде замената на писане и рисуване на хартиен носител с цифрови медии. Устройството може да бъде Lim, таблети в ръцете на учениците или споделени компютри; въпреки че организацията на работа е различна в трите случая, общият знаменател е получаването на цифров продукт.

Обикновено групата или двойката приключва дейност по кооперативно обучение чрез създаване на когнитивен продукт, който се споделя с класа; по този начин фактът, че крайният продукт е запазен в цифрова форма, позволява той да бъде използван по-ефективно, трайно, модулно (по този начин може да бъде сглобен по мултидисциплинарен начин) и споделен от разстояние (ако работата трябва да бъде възобновена у дома или по друго време).

Виртуални класни стаи като Google Classroom или Edmodo, или хранилища като Google Drive или специални раздели на електронния регистър, предлагат подходящи пространства за създаване на групов продукт и надзор на учители. Услугата Google Apps е особено подходяща за съставяне на документи, електронни таблици и слайдове от „много ръце“; GSuite, както се нарича сега, беше първата среда за онлайн комуникация, която ефективно навлезе в училищата и се ориентира към съвместното производство на цифрови продукти. Файлът, с който работи групата, е уникален за цялата група, споделя се, съдържа приноса на всеки ученик и се поддава на партньорска проверка в реално време.

Като цяло, интерактивността е критичен компонент, към който се стремят както цифровите технологии, така и практиките на преподаване. Популярността на синхронните видеоконференции отчасти се основава на високата им интерактивност сред участниците. Развитието на функцията за отделни „стаи“ позволява на инструкторите лесно да организират групови дейности по време на видеоконференции, но на инструкторите се препоръчва да мобилизират структурираните насоки за насърчаване на постиженията.

3.1.1 Примери за дигитално взаимно обучение

Един у дома и трима на път

Структурата на „Един у дома и трима на път“ на Каган е често срещан пример: учителят, в очакване на заданието на класа, предлага преговор, като назначава на всяка група упражнение; групата го изпълнява заедно, след това във втората фаза групите се деконструират и прекомпозираат, така че всеки ученик да е с нови съотборници. Всеки ученик, след като преди това е придобил добра степен на автономност при изпълнението и обяснението на упражнението в своята група, сега ще може да споделя знанията си със своите връстници. Ако упражнението е изпълнено в дигитална учебна тетрадка, копие се споделя „в движение“ с всеки от новите съотборници; избягвайки пасивността на преписването на пасажите, по този начин всеки ученик е стимулиран да подчертава, вмъква коментар, отбелязва въпроси и съмнения. В края на часа, упражненията, бележките и коментарите могат да бъдат качени в споделена среда за повторна употреба у дома дори от отсъстващ съученик.

Едновременен ход на масата

Структура като „едновременно обръщане на масата“ включва писане на индивидуални отговори на стимулите на учителя върху лист хартия, който едва по-късно се разглежда от всички членове, за да се договори правилен, споделен групов отговор. Ако отделните отговори са записани във файл, не е възможно да ги „скриете“, както лесно може да се направи чрез сгъване на лист хартия. Но ако отговорите са поверени на онлайн форум, може да се активира това, което в платформата Moodle се нарича „форум за въпроси и отговори“, което предвижда, че едва след като отговорът е завършен, всички отговори на обучаемите стават видими. По този начин, едва след като отговори, всеки човек може да види всички приноси на другите и по този начин да сравни своята гледна точка с тази на своите другари, за да продължи преговорната дейност. Съгласуваният отговор може в крайна сметка да бъде въведен като групово резюме в същия форум; по този начин, вместо устен продукт, той ще остане цифрова документация, която може да бъде взета обратно.

Групово разследване

Моделът „Групово разследване“ на Шаран & Шаран се поддава много добре на интегриране с уменията за информационна грамотност. Изследователските и следизследователските фази в Груповото разследване, ако се извършват с помощта на мрежата, развиват уменията, които дигиталната грамотност счита за основни, за да може да се изправи пред предизвикателството на интернет проучването, подбора на информация, четенето и редуцирането на данни, оценката на източниците, актуализиране и оторизиране на сайтове. Отлично предложение от страна на учителя да доведе класа до развитие на критично отношение към интернет съдържанието може да бъде да покаже чрез примери как интернет, засягащ определени въпроси, предлага доказателства за всичко, както и обратното. Естествено е сега да се смята, че е малка стъпката към още по-стимулираща дейност, която се отнася до модела „Противоречие“ на Johnson & Johnson, в който уместността и научната подкрепа на информацията стават решаващи за защитата на тезата и антитезата.

3.2. Дигитални методи на Culpeer

Дигиталният проект Culpeer идентифицира десет дигитални метода като практически примери за дейности, които трябва да се извършват онлайн. Тези дейности са идентифицирани според конкретна цел на проекта, а именно да се разработят и прехвърлят онлайн формати и дигитални концепции за културни подходи за партньорско обучение в глобалното образование и межкултурното обучение за повишаване на осведомеността по глобални проблеми, социална интеграция и културно участие. Разработването и внедряването на дигитални културни онлайн дейности и методи се фокусират върху алтернативни концепции за използване на изкуство и творчески инструменти в глобалното образование.

Дигиталните методи са представени според общ шаблон, за да помогнат на крайните потребители да разберат най-добре как работят и как трябва да бъдат приложени. Всеки дигитален метод има определен раздел в портала на проекта, като част от МОДУЛ шест, където лесно може да бъде намерена цялата информация за него: ВРЪЗКА КЪМ СЕКЦИЯТА.

3.3. Библиография

Giudice, G. (2019), "Cooperating using technologies is possible!", Scintille, available at: <https://scintille.it/cooperare-usando-le-tecnologie-si-puo/>

Kumi-Yeboah, A., Sallar, A.W., Kiramba, L.K., & Kim., Y. (2020). Exploring the use of digital technologies from the perspective of diverse learners in online learning environments. Online Learning, 24(4), 42-63. <https://doi.org/10.24059/olj.v24i4.2323>

Shekhar Chandra & Shailendra Palvia (2021) Online education next wave: peer to peer learning, Journal of Information Technology Case and Application Research, 23:3, 157-172, DOI: [10.1080/15228053.2021.1980848](https://doi.org/10.1080/15228053.2021.1980848)

Späni, M. & Petrus, K., (2016), Medial Skills Ed: Peer education or tutoring examples of projects and quality criteria, Piattaforma nazionale per la promozione delle competenze mediali Ufficio federale delle assicurazioni sociali (UFAS), available at: https://www.giovanimedia.ch/fileadmin/PDFs/Broschueren/IT/Competenze_mediali_ed_Educazione_tra_pari_IT_Web.pdf

4.Преглед на страните партньори

Този раздел предоставя кратък преглед на проектите на CULPEER DIGITAL в страните партньори. Той демонстрира примери, отговарящи към момента на подбора от партньорите и представлява неизчерпателен списък на културен партньорски обмен.

Въпреки че пандемията от Covid-19 беше и все още е мотивиращ фактор за адаптиране на различни дейности на живо към променящите се обстоятелства и добавяне на виртуално измерение към тези обмени, събития и дейности, нашето проучване показва, че все още липсва културен партньорски обмен за възрастни в дигиталния свят. Има някои примери за дигитални платформи за взаимно обучение, които са насочени към културен обмен, където възрастните могат да научат за различни култури и обичаи чрез директно взаимодействие с говорещите езика и местните жители, въпреки че повечето от тях се фокусират предимно върху връзките между изучаващите езици.

Освен това, изследванията установиха, например, че значението на социалните медии, YouTube и други платформи нараства и в контекста на „класическото“ културно обучение от връстници. Особено чрез YouTube могат да се научат, поне до известна степен, голямо разнообразие от умения, включително културни теми като музика, танци, история, готвене, език и т.н. Преподавателите тук могат да бъдат млади или стари и в зависимост от темата, достигат до ученици от всички възрасти. Освен това, този обмен се осъществява в международен план и включва участници с различен социален произход. Съдържанието обаче не е достатъчно

регламентирано и не може да се сравни изцяло с обучението в официалните образователни институции.

В по-тесния обхват на културното взаимно обучение (както е взето от дефиницията на концепцията на ПКОВ на партньорството), общи констатации във всички страни партньори показват, че няма много подобни проекти на ПКОВ за възрастни в дигиталната сфера. Освен това не открихме такива проекти или инициативи, насочени специално към учителите на възрастни, което допълнително подчертава значението на проекти като CulpeerDigital, както и тяхната иновация в областта на образованието за възрастни.

По-долу даваме кратък преглед на някои от по-иновативните примери за инициативи, дейности или проекти за дигитално културно обучение от връстници, които открихме в партньорски страни и които включват и възрастни:

- **Плейбек театър**: една от малкото български плейбек театрални компании – “Тук и сега” – създаде форма на смесен онлайн-офлайн плейбек спектакъл, който имаше сериозна технологична подкрепа в основата си. Изпълнението беше споделено чрез zoom - връзка беше изпратена до всички заинтересовани членове на публиката. Същите се присъединиха към представлението от домовете си, имайки образ на сцената и актьорите, изместващи се на точки към останалата част от физически присъстващата публика. Zoom публиката можеше да наблюдава изпълнението и в същото време да сигнализира с вдигната ръка, когато иска да сподели история или просто да коментира. Няколко представления от този тип бяха реализирани през зимата на 2020/2021 г., доближавайки този много особен тип психодраматичен театър до онлайн и офлайн публика в комбинация от физически и дигитални културни методи.

- Бивш – проект „**Смели деца**“ в Полша, понастоящем наречен „Lelenfant“, който се основава на културно образование от връстници, поддържа и развива техните офлайн практики и връзки в цифрова форма. За насърчване на чувството за общност и споделяне на знания и умения между групите, с които преди са си сътрудничили, те организираха онлайн срещи на бивши участници, дискусии и някои артистични дейности, като създаване на видеоклип и пеене на песен заедно.

- Друг полски пример е „**Университет за равноправни партньори**“, разработен от Полската фондация за социални иновации, който предлага онлайн курсове и семинари, водени от връстници и фокусирани върху практически умения и знания. Курсовете са проектирани да бъдат интерактивни и съвместни, позволявайки на участниците да се учат един от друг и да споделят собствения си опит.

- **През очите на бежанците**: в Словения по време на пандемията беше организирано представление през zoom с няколко актьори, всеки в собствения си дом, преиграващи оригиналната пиеса „През очите на бежанците“ на Humanitas. Публиката, също от уюта на собствените си домове, е поканена да участва в интерактивна форма. Хора с бежански опит се присъединиха към представлението, като също споделиха своите възгледи и прочетоха някои послания на собствените си езици, добавяйки към межкултурното измерение на този дигитален театрален обмен.

- **Клуб на онлайн срещи на учители по глобално образование** в Словения: по време на пандемията няколко онлайн срещи на Клуба бяха организирани от Humanitas, където традиционните методи на глобално образование бяха адаптирани за виртуална среда, включително межкултурен обмен с педагози от Южна Африка и Боливия, споделяне на тяхното интерактивно обучение между връстници със словенски учители онлайн.

Като цяло пандемията подчерта **потенциала и значението на културното обучение от връстници в дигитална форма**. Тези инициативи предоставиха ценна подкрепа за дистанционно обучение и професионално развитие в културното обучение на връстници. Освен това, способността за адаптиране към дигитален формат позволи на тези инициативи да достигнат до по-широка аудитория и да разширят въздействието си. Чрез използването на онлайн платформи те успяха да се свържат с хора, които може да не са имали възможност да участват в техните дейности преди, поради географски или логистични ограничения.

Освен това използването на цифрови инструменти позволи по-голяма гъвкавост в начина, по който се провеждат тези инициативи. Те успяха да създават и споделят ресурси, да си сътрудничат по проекти и да участват в интерактивни дискусии по начин, който не би бил възможен в традиционна лична обстановка.

5. Новите роли на учителите

В онлайн среда учителят/обучителят има няколко роли, които не са непременно различни и са склонни да се припокриват. Много изследвания в областта имат за цел да категоризират множеството роли, които учителят/обучителят е предизвикан да поеме. Алварес и др. (2009) изтъква 5 роли: ролята на дизайнер/планиране, социална роля, когнитивна роля, технологична област и управленска област. Този списък е допълнително обогатен от Badia, Garcia & Meneses (2017), които допълнително се фокусират върху процедурите за оценка, както и върху структурата на учебната практика. Въз основа на тях, онлайн учителят трябва да поеме ролята на управление на социалното взаимодействие, организиране на образователното съдържание и грижа за педагогическия дизайн, насочване на използването на технологиите, активиране на механизми за оценка и/или анализ на ученето, както и подпомагане на цялото обучение процес.

5.1. Как може да бъде подобрена социалната интеракция в онлайн среда?

За разлика от класната стая лице в лице, където социалното взаимодействие е проектирано да се осъществява, в онлайн контекст социалните взаимодействия между партньори често разчитат на уменията на преподавателя за създаване на подкрепяща среда. Учителят/обучителят трябва внимателно да планира предварително как ще се осъществи онлайн взаимодействието и как това ще бъде подкрепено. [Вижте Модул 2-Глава 1]

„Действието беше интересно. Но нещата станаха по-значими за мен, когато бях поканен да се присъединя към групово дискусия. Чувствах, че не съм сам и че другите участници бяха нетърпеливи да изслушат моите преживявания”. (Млад стажант, онлайн уеб семинари на BEREADY)

„Бих искал да избегна пасивните слушатели. За мен беше важно да задействам механизми за социално взаимодействие. Затова поканих участниците да направят онлайн разходка във виртуална галерия. След това ги поканих в онлайн стая, за да обсъдим техния опит. Бяха повдигнати много интересни забележки и беше интересно да се види как всеки участник отразява опита въз основа на своя културен произход”. (Треньор, онлайн уебинар на BEREADY)

5.2. Културни различия

Културните различия също трябва да се вземат предвид в онлайн среда, тъй като обучаемите, които идват от различни среди и култури, могат да станат безценни посредници на знания за своите връстници. Преподавателите и фасилитаторите трябва да бъдат проактивни, когато възлагат групови проекти и дейности, за да осигурят тясно взаимодействие между връстници и

възможности за изграждане на лични взаимоотношения (Sadykova, 2014). В културното обучение от връстници целта е да се развият силни взаимоотношения чрез споделяне на идеи и ценности и показване на взаимно уважение и разбиране. Следователно, трябва да се възприеме межкултурен подход, особено в онлайн режим, за да се мотивират учащите. За да подкрепят многообразието и автентичността, учащите трябва да могат да се вдъхновяват от различията, които имат с връстниците си, и да повишават любопитството и да им позволяват да търсят допълнителна информация за своите връстници. В онлайн среда може да е по-трудно за учащите да изразят своите чувства и емоции и да участват във взаимно обучение. Тогава, преподавателите могат да бъдат голяма подкрепа в тези сфери, като улеснят груповата и индивидуалната оценка.

5.3. Межкултурни компетенции

Културното многообразие носи множество възможности и богатство на образователния опит. Въпреки това преподавателите трябва да инвестират в развитието на своите межкултурни компетенции и да имат общ поглед върху културния дигитален контекст и възможности. Межкултурната компетентност е способността за ефективно общуване в межкултурни ситуации и за подходящо свързване в различни културни контексти (Bennett, 2004, p.149). ЮНЕСКО (2013 г., стр.6) заявява: „Межкултурните компетенции имат за цел да освободят хората от тяхната собствена логика и културни идиоми, за да се ангажират с другите и да изслушат техните идеи, което може да включва принадлежност към една или повече културни системи“.

Межкултурният подход признава, че многообразието е част от нашата ежедневна образователна реалност и също е основен подход към обучението между връстници. Той акцентира върху аспектите на личното взаимодействие с различието и „новостта“, за да се развие отворено отношение към проучването и ученето. За преподавателя, първата стъпка за развиване на межкултурно съзнание е да вземе предвид собственото си усещане за култура. Например, какъв опит в образованието съставлява вашите собствени очаквания за образование и обучение? Може да помислите върху определени използвани подходи на преподаване, очаквания към себе си като обучаем, опитни практики за оценяване, стойността на образованието за вашето семейство и култура и т.н. Може също така да помислите върху вашите взаимодействия с връстници, както местни, така и в чужбина, по отношение на очакванията и опит в преподаването и ученето. Накратко, саморефлексията е инструмент за постигане на дистанция, необходима за разбиране как нашата „култура“ оформя възгледа ни за образованието като практика, ценностите, които поставяме на образованието и как подхождаме към образованието като обучаем – и като обучаващ (вижте връзката по-долу - Съображения).

5.4. Обобщение

Межкултурното обучение от връстници включва взаимодействие между обучаемите, съчетано със социална или културна комуникация, активирана от достъпността и комуникативността на онлайн мрежа, която създава учебни общности. По този начин, ролята на преподавателя е да създаде пространство за връстниците да идентифицират, артикулират и споделят своите гледни точки, опит и предизвикателства. Това ще ги покрепи и ще им помогне да имат знанията, необходими за създаване на межкултурна приобщаваща култура на обучение и преподаване. В допълнение, мултикултурните групи за взаимно обучение имат възможност да изследват, развиват и откриват култури, с които иначе не са се сблъскали посредством традиционните учебни практики. Следователно е от съществено значение

преподавателите да се подобряват в сферата на съвместната работа в екип, тъй като те ще служат като модели за подражание на учениците. Въпреки че няма един единствен начин да се обучат преподавателите как да прилагат взаимно обучение, има консенсус, че то трябва да бъде част от всеки проект за обучение на учители (Shonfeld and Gibson 2019).

5.5. Библиография

- Álvarez, I., Guasch, T. & Espasa, A. (2009). University teacher roles and competencies in online learning environment: a theoretical analysis of teaching and learning practices. *European Journal of Teacher Education*, 31(3), 321-336.
- Badia, A., Garcia, C. & Meneses, J. (2017). Approaches to teaching online: Exploring factors influencing teachers in a fully online university. *British Journal of Educational Technology*, 48(6), 1193-1207.
- Considerations: An intercultural approach to learning and teaching, source https://www.vu.edu.au/sites/default/files/intercultural-approach_0.pdf
- Bennett, M. J. (2004). Becoming interculturally competent. In J.S. Wurzel (Ed.) *Toward multiculturalism: A reader in multicultural education*. Newton, MA: Intercultural Resource Corporation. (Originally published in *The Diversity Symposium proceedings: An Interim Step toward a Conceptual Framework for the Practice of Diversity*. Waltham, MA: Bentley College, 2002).
- Sadykova, G. (2014). Mediating Knowledge through Peer-to-Peer Interaction in a Multicultural Online Learning Environment: A Case Study of International Students in the US. *International Review of Research in Open and Distance Learning*, 15(3), 24-49.
- Shonfeld, M., & Gibson, D. (Eds.). (2019). *Collaborative learning in a global world* (pp. 59–111). Charlotte, NC: Information Age Publishing.
- UNESCO (2013). *Intercultural Competences: Conceptual and Operational Framework*. Paris, UNESCO.

6. Инструкции за използване на платформата и обучителният онлайн курс

6.1. Описание на портала на Culpeer Digital

Дигиталният портал на Culpeer е основният инструмент, чрез който 8-те партньора представят основните резултати, разработени за крайни потребители и целеви групи.

Порталът е достъпен директно от следната връзка: <https://culpeer-digital.eu/index.php>.

Платформата ще предоставя всички налични в момента инструменти и използването на интерактивни елементи и методи. С тези функции, онлайн порталът на проекта и неговите функционалности ще бъдат инструмент за комуникация със заинтересованите страни и бенефициентите. Ще се използва за качване на резултати от проекти, материали, отчети, бази данни. Ще се използва за популяризиране и разпространение на резултатите и информацията по проекта.

С достъп до портала потребителите влизат в началната страница на уебсайта.

Co-funded by
the European Union

От менюто "Информация и контакти" потребителят може да получи достъп до няколко информационни раздела на проекта Culpeer Digital:

- Описание на проекта (<https://culpeer-digital.eu/project-description.php>)

Достъпен за всеки раздел, описващ основните цели и задачи на проекта Culpeer Digital.

- Контакти (<https://culpeer-digital.eu/contact.php>)

Раздел с всички контакти на всеки национален партньор.

- Договорен партньор (<https://culpeer-digital.eu/contractual-partners.php>)

Раздел с описание на всеки от 7-те договорни партньора на проекта Culpeer Digital.

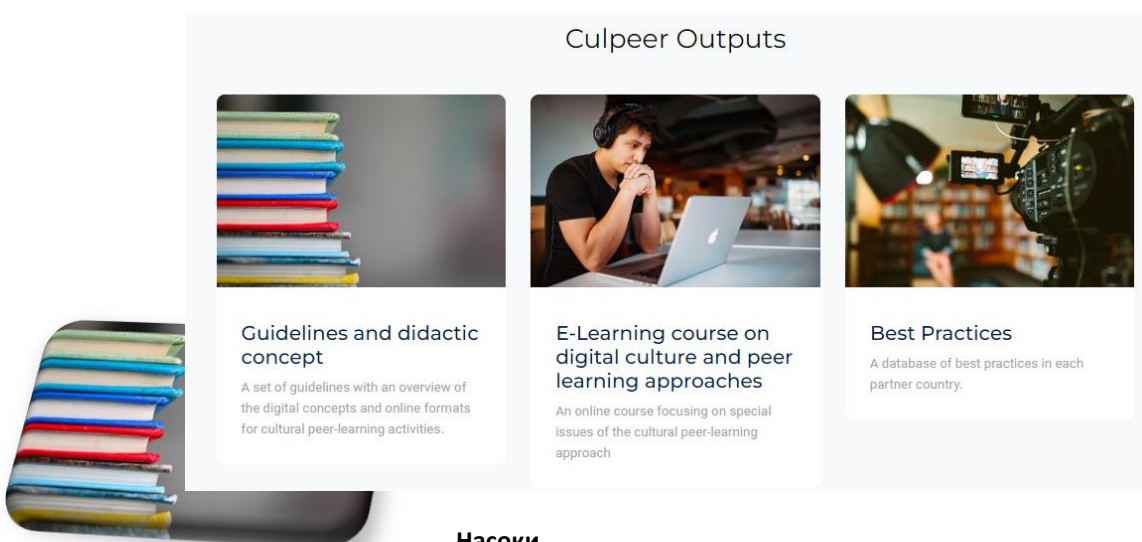
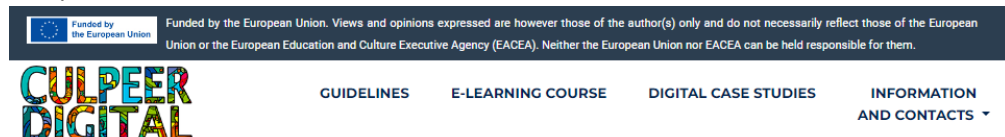
- Брошура (<https://culpeer-digital.eu/brochure.php>)

Секция с брошура на английски език, предлагаща основната информация за проекта

- Събития (<https://culpeer-digital.eu/conference.php>)

Раздел, представящ всички събития, като срещи и конференции, състояли се по време на графика на проекта.

В горното меню, както и в центъра на „Начало“, потребителят има достъп до трите основни резултата на проекта:

Насоки

Насоките дават общ преглед на дигиталните концепции и онлайн формати за културни дейности за взаимно обучение: [https://culpeer-](https://culpeer-digital.eu/guidelines_didactic_concept.php)

[digital.eu/guidelines_didactic_concept.php](https://culpeer-digital.eu/guidelines_didactic_concept.php)

Онлайн курс

Онлайн курсът се фокусира върху специални въпроси на културния подход за взаимно обучение: https://culpeer-digital.eu/e-learning_course.php

Най-добри практики

Базата данни с дигитални казуси и видеоклипове за най-добри практики във всяка страна партньор и видео уроци за педагози: <https://culpeer-digital.eu/best-practices.php>

Онлайн курс

- Основният резултат от проекта Culpeer Digital е онлайн курсът, който ще се състои от 7 модула, всеки от които анализира конкретна тема, свързана с Culpeer и дигитализацията. Целта на онлайн курса е да прехвърли културните подходи за партньорско обучение към дигитални формати, обяснявайки на учителите и педагозите как да се запознаят с всички тези нови аспекти на онлайн обучението.
- Както бе споменато по-рано, онлайн курсът ще се занимава със специфични теми, свързани с дигиталното образование и взаимното обучение, и по-специално курсът е структуриран, както следва:
- Модул 1 - Въведение в дигиталните концепции и онлайн подходи за културни дейности за взаимно обучение
- Модул 2 - Роля на педагозите
- Модул 3 – Знание за дигитални и креативни методи за обмен и значението на социалните медии
- Модул 4 – Значението на дигиталното творческо обучение за човек със социални бариери
- Модул 5 – Придобиване на знания и разбиране на глобалното обучение
- Модул 6 – Трансфер на знания в творческо действие – Примери за обмен
- Модул 7 - Онлайн обучение на педагози: Как да обучим аудиторията

Всеки модул е структуриран според общ формат:

- Глави
- Документи за изтегляне
- Библиография

Тази структура позволява на читателя лесно да премине през важни и специфични понятия, за да разшири концепциите за дигитално взаимно обучение, като по този начин стане експертен учител, способен да използва знанията, придобити в ежедневните дейности и класове.

Документи и библиография за изтегляне ще бъдат използвани от обучаемите, за да задълбочат своите концепции, анализирани във всеки модул и свързаните с него глави.

Чрез главите на онлайн курса, обучаемият/та винаги ще бъде подпомаган/а от интерактивно съдържание, което ще му/й помогне да следи анализирани теми и да прескача през другите модули благодарение на директните връзки.

И накрая, важно бъдеще на онлайн курса е разработването на интерактивен речник, който помага на читателя с основната терминология, свързана с дигиталното и образованието Culpeer.

Онлайн курсът е безплатен за използване инструмент, достъпен от портала Culpeer Digital (<https://culpeer-digital.eu/index.php>), достъпен за всякакъв вид целева група, която се интересува от придобиване на нови умения в дигиталното обучение на Culpeer.

7. Заключение

Предишните глави ви запознаха с дигиталния подход на CULPEER и вече сте напълно подготвени да започнете курса за електронно обучение и в крайна сметка да използвате и приложите дигиталните методи.

Изследването показва, че обучението от връстници вече се използва в различни учебни ситуации, но по-малко културното обучение от връстници, особено в обучението за възрастни. Тъй като този метод вече е постигнал отлични резултати в образованието на деца и младежи, струва си да пренесем този подход и в образованието на възрастни.

Положителните аспекти на подходът са, както вече знаете, многобройни. Методите подобряват междуличностните и межкултурните умения на обучаемите, помагат за разчупването на стереотипните възгледи, насърчават творческите, артистични таланти и подобряват езиковите и комуникационни умения. Участниците получават признание, изграждат трайни и уважителни отношения с връстниците си и започват да се възприемат като едно цяло с групата си връстници. Насърчава се чувство за самоефективност и учащите осъзнават, че могат да променят развитието на света. Те започват да виждат себе си като така наречените агенти на промяната и размишляват върху своите действия и възможности за действие, преживяват промяна в начинът си на мислене. Освен това методът помага при прехвърлянето на сложни проблеми на осезаемо, ежедневно ниво. И най-важното е, че е забавно и мотивира участниците да искат да научат повече един за друг и един от друг.

С иновативната трансформация на културното взаимно обучение в цифрови формати, CULPEER digital създаде нова, всеобхватна и ориентирана към бъдещето платформа. Освен вече споменатите положителни аспекти, тук се насърчават уменията за използване на дигитални инструменти. Друг важен аспект е приобщаването. Хората в неравностойно положение, които преди са били възпрепятствани да пътуват по различни причини, сега имат по-добри шансове да участват чрез дигиталната платформа.

Ключът към един устойчив свят е да разбираме ситуацията един на друг и заедно да намираме решения за устойчиво развитие, като същите се вземат предвид и се адаптират към нуждите на всеки.